

Beszámoló

Elsősorban szeretnék köszönetet mondani az alapítványnak, hogy lehetőséget biztosítottak számomra, és bíztak bennem, ami lehetővé tette, hogy kevesebb energiát és időt fordítsak az anyagiakra. Ezáltal lehetőségem nyílt különböző témákban elmélyedni, valamint részt vehettem különböző művészeti programokon. Elmondhatom, hogy az elmúlt évem volt szakmai szempontból az egyik legproduktívabb és legmeghatározóbb év, amely talán jelentősen befolyásolhatja a szakmai munkásságomat a jövőben is.

Az év első fele a pályázatban leírt tematika utáni kutatásról és ennek a munkának elkészítéséről szólt, amelyet sikerült összekötnöm egy fesztiválon való részvétellel és egy csoportos kiállítással. Itt született meg az "Identity" című munkám. Ennek mérete 165x40x40 cm. Két alaphímzési motívummal dolgoztam, amely a Gyergyói medencében használatos. Mindkét alapmotívumnak a párhuzamos oldalán megjelenik a nyers hímzési útmutató szürke színnel és X jelöléssel a kitöltendő formák helye. Ezek a motívumok üveg csikókból állnak össze, amely 360 fokos forgásban van (egy motor segítségével), és egy adott mozgási ponton kirajzolódik a motívum, ezáltal a közösségi identitástudat fontosságára összpontosít, az egyén tapasztalásán keresztül. Ez a munka a jelen korunk (posztmodern) globalizációs hatásairól szól, amelyben az individualizmus fénykorát éli, és a mennyiség bálványozása felülírja a minőséget. A közösségek (társadalmi alaphalmazok) felbomlóban vannak, ami látszólag ugyan nagyobb teret enged a személyközpontú világszemléletnek, az egyének szabadságának, viszont ennek következménye az elhidegülés, az elmagányosodás, az egyedüllétre kárhóztatás. A közösségek megtartó ereje csökken, és a közösségi szokás-értékek feledésbe merülnek, eltűnnek. Ez a munkám által szeretném felhívni a figyelmet a közösségi identitástudat elmélyítésének fontosságára.

Terveim szerint ez a munka elkészülte után összeállítok egy anyagot és elkészítem az egyéni kiállításomat, amikor megkaptam a hírt, hogy beválgattak a YATO Koreai Természetművészeti Biennáléra, így felülíródott a fontossági sorrend és elkezdtem a biennáléra készülni. A fogadó ország közölte, hogy nem tud biztosítani asszisztenst számomra, ezért saját költségen kell megoldanom, így egy szponzor keresés folyamata indult el, mivel ezt a munkát nem tudtam volna egyedül kivitelezni. Kisebb támogatásokat kaptam, viszont hogy megszülethetett ez a munka, itt is nagy jelentősége volt a támogatásnak, mert abból tudtam finanszírozni az asszisztenst. Koreában igazán izgalmas kollaborációknak és eseményeknek voltam részese, megtapasztalhattam az ottani emberek viszonyát a művészethez, és a résztvevők által 16 országból válogatott művészekkel ismerkedhettem meg, és új művészeti kapcsolatrendszerrel bővílhettem. A párás levegő és a 3 hetes határidő, ami adva volt a munka elkészítésére, egy kemény munkatempót és fizikai megterhelést igényelt, viszont sikeresen vettük az akadályokat és időben elkészült a munka. Az itt született munkám a „Balance” címet kapta. Ebben a műalkotásban maga a természet a társalkotó, amely tükrözi az aktuális ciklusokat, ahogy a fű növekszik és visszaesik, majd minden tavasszal megújul. A természeti folyamat maga a műben zajlik. Ahogy általában, úgy ebben a munkában is szimbolikus rendszerekben gondolkodtam. A nagy tojás (a munka alapja) az Gaia vagy Isten, aki tartja világunkat és annak súlyát. Az asztal

képviseli a világunkat/bolygónkat, és a civilizáció/az emberiség a kis tojásokkal van reprezentálva, amelyek száma 195, ahogyan a világban az országok száma is. A fű a természetet jelképezi, amely megújul az évszakok változásával. Ez a munka egyfajta mérleg is az emberiség és a természet között amivel egyensúlyban kell lenniük. Úgy látom, ha a civilizációnk az aktuális irányban folytatja a szennyezést és a természeti erőforrások kiaknázását, mindent felemésztünk és beszennyeünk, ami életben tart minket. Másrésztől, akármi is történjen velünk, a természet folytatni fogja a növekedést és a megújulást velünk vagy nélkülünk.

Az elmúlt évben egy csoportos kiállításon való részvételre is felkérést kaptam, amely a "Tíz, tíz, tiszta víz" címet viselte, és Kolozsvár adott helyet a kiállításnak. Erre a kiállításra készült a "Narcissus" című munkám, amely egy tükroöt tart a társadalmunkkal szembe. Hiszen a víz az élet folytonos körforgásának is nélkülözhetetlen működtetője. A legősibb életterünk, melyben kialakult az élet, mindennek tudomásában még mindig abban a romboló és hiú tévhitben élünk, hogy az ember a teremtés csúcsa, nem pusztán annak része. Az úgynevezett "fejlett" világban az általános hozzáállást az utóbbi időkben a természet uralása és kizsákmányolása jellemezi. A tükörök megjelenése egyfajta utalás a görög mitológiára, ahol a víztükörben önmaga szépségét szemlélő Narcissuszra és sorsára utalnak, ugyanakkor formai töredezett kialakítása és tükörrel való burkolása a víz apró fodrozódását, a víz tükröződését és annak csodás fényjátékát is hivatott szolgálni.

Továbbá a tavaly részt vettem a Pulzus alkotó táborban és csoportos kiállításon. Ha nagyon röviden akarom összefoglalni a Communitas Alapítvány ösztöndíja lehetőséget adott a szabadságra azáltal, hogy kivonja az embert a mindennapi anyagi problémákból és lehetővé teszi számára az egyéni alkotói tevékenységre való összpontosítást. Ezúton is szeretném ismételtlen megköszönni a Communitas Alapítvány támogatását.